

عنوان مقاله:

پتروگرافی و شیمی کانیا در گدازه های بالشی و دیابازهای شمال حاجی آباد (جنوب غرب خور، استان اصفهان)

محل انتشار:

پانزدهمین همایش انجمن بلورشناسی و کانی شناسی ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

قدرت ترابی - گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

سمیه کریمی - گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

نرگس شیردشت زاده - گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

منطقه مورد مطالع در شمال حاجی آباد قرار داشته و از نظر زمین شناسی در زون ایران مرکزی قرار گرفته است. این گدازه های بالشی و دایک های دیابازی دارای سن احتمالی کرتاسه می باشند. بر اساس مطالعات پتروگرافی دایک های دیابازی دارای بافت افیتیک با کانی های پلاژیوکلاز (لابرادوریت- آندزین)، سانیدین، کلینوپیروکسن (دیوپسید، تیتان دار) الیوین کلریتی و ایلمنیت می باشند که در اثر اسپیلیتی شدن، کانی های ثانویه ی کلریت، آلبیت، اپیدوت، کلسیت، سربسیت، کوارتز و پیریت در آنها بوجود آمده است. گدازه های بالشی دارای بافت آمیگدالوئیدال می باشند که حفره ها از کلسیت ثانویه پر شده است، الیوینهای کلریتی، پلاژیوکلاز و کلینوپیروکسن کانیهایی سازنده اصلی این سنگ ها هستند که در اثر اسپیلیتی شدن کلریت، کلسیت، اپیدوت و کانی های اپاک در آنها بوجود آمده است. بررسی ها نشانی می دهد دایک های دیابازی تغذیه کننده ی گدازه های بالشی بوده اند و کمتر از گدازه ها تحت تأثیر دگرگونی کف اقیانوس قرار داشته اند. مطالعه ی شیمی پیروکسن ها نشان می دهد که این سنگها شبیه بازالت های آکالی درون صفحه ای هستند. ترمومتری کلینوپیروکسن ها دمای 750 تا 850 درجه ی سانتیگراد را برای فشارهای 1 تا 10 کیلوبار نشان میدهد. گدازه ها فاقد شیشه هستند که نشانه ی خروج کند آنها به دریاها عمیق می باشد. این سنگها در رخساره ی پرهنیت پومیلئیت و گرین شیسیت در دمای حدود 240 تا 200 درجه سانتیگراد تحت تأثیر دگرگونی کف اقیانوس قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

پتروگرافی، ترمومتری، متابازیت، کلینوپیروکسن، کلریت، خور، حاجی آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/229277>

